

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Caracicovschii Vladislav XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.08.2018 – 22.11.2019;

Instanța de apel: 19.12.2019 – 03.03.2020;

Instanța de recurs: 07.07.2020 – 02.12.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 22 noiembrie 2019, Caracicovschii Vladislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, procesul penal fiind încetat în temeiul art. 109 Cod penal, din motivul împăcării părților.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Caracicovschii Vladislav, în perioada anului 2016, a implementat o schemă frauduloasă de acumulare a banilor de tipul piramidelor financiare, care presupune obținerea unor venituri ilicite din atragerea cât mai multor investiții de la persoane fizice, prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința calității substanțiale ale obiectului, sub pretextul desfășurării unei afaceri, pentru ca ulterior să însușească mijloacele bănești colectate, fără a realiza angajamentele asumate, în așa mod recuperând mijloacele financiare plătite de primii investitori din contul sumelor depuse de ultimii investitori, creându-și în acest sens o structură proprie.

În acest scop, în perioada menționată, Caracicovschii Vladislav, acționând în numele companiei străine Kairos Planet, deși nu era angajat al acesteia, nu avea încheiat vreun contract de prestare a serviciilor pentru compania respectivă sau împuterniciri de a o reprezenta, prin intermediul diferitor măsuri de promovare a produselor companiei Kairos Planet, cum ar fi plasarea

informațiilor pe rețelele de socializare, organizarea diferitor evenimente, întruniri, seminare, training-uri, fie prin discuții individuale cu potențiali clienți, a întreprins măsuri concrete în vederea recrutării cât mai multor persoane de pe teritoriul Republicii Moldova, pe care, prin diferite metode de influențare și manipulare, i-a indus în eroare cu privire la faptul că în rezultatul activării pachetelor de înregistrare ale companiei Kairos Planet, pe care le puteau procura la un preț ce varia de la 125 la 2 777 dolari SUA, vor beneficia de posibilitatea legală de a obține câștiguri bănești stabile din darea în chirie a memoriei calculatoarelor personale, astfel încât, în dependență de prețul pachetului procurat, pe conturile create în companie în rezultatul activării pachetelor respective lunar vor fi acumulați bani virtuali, care timp de câteva luni vor acoperi costul investiției și vor avea posibilitatea de a-i extrage de pe conturile deschise în instituțiile financiare, fie de a-i utiliza la efectuarea plăților electronice, în așa mod convingându-i să procure cât mai multe astfel de pachete pentru sine și pentru alte persoane, după care, primind sumele bănești respective, iară a le transfera pe conturile companiei Kairos Planet sau ale altei companii, precum și iară a realiza angajamentele asumate, le-a însușit utilizându-le în scopuri personale sau repartizându-le în continuare persoanelor care făceau parte din structura creată.

Astfel, în perioada lunilor august - septembrie 2016, aflându-se în or. Rezina, Caracivovschi Vladislav, implementând aceeași schemă de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, în cadrul mai multor discuții individuale, precum și în cadrul seminarelor și întrunirilor petrecute pentru a promova produsele Kairos Planet unui număr mai mare de persoane, prin inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința calității substanțiale ale obiectului, privind posibilitatea legală de a obține câștiguri bănești stabile din darea în chirie a memoriei calculatoarelor personale, l-a convins pe Socol Ruslan Ion să procure două pachete de înregistrare în compania Kairos Planet și, fiind conștient despre imposibilitatea îndeplinirii angajamentelor asumate, a primit de la el suma de 1702 dolari SUA, echivalentul a 33 674,58 lei, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, bani pe care i-a însușit, în schimb ajutându-l să înregistreze la 03.09.2016 pe pagina de internet a companiei Kairos Planet pe numele acestuia și a soției sale conturile [XXXXX](#) și [XXXXX](#), pe care tot atunci, pentru a crea o aparență a legalității activității desfășurate și în vederea activării contului, i-a organizat transferul sumei de 1 702 de unități de așa numită „valută internă”. În rezultat, Caracivovschi Vladislav, a dobândit ilegal de la Socol Ruslan bani în sumă totală de 33 674.58 lei, cauzându-i ultimului daune considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Caracivovschi Vladislav a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal, individualizată prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale

ale obiectului, părților, actului juridic nul sau anulabil ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura raionului Rezina, Odajiu Stanislav a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanța, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Caracicovschii Vladislav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, și a-i stabili pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 u.c., echivalentul sumei de 20000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legală de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani.

3.1. În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că:

- instanța contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală nu a verificat și nu a apreciat probele cercetate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- argumentele reținute în vederea expunerii soluției sale, referitor la recalificarea acțiunilor inculpatului conform art. 190 alin. (1) Cod penal, contrazic circumstanțele de fapt stabilite prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale;

- instanța de judecată neîntemeiat a exclus din acțiunile inculpatului calificativul „de două sau mai multe persoane”, ori partea vătămată a indicat direct că a fost convins de a investi în proiectul dat de către Caracicovschii Vladislav și Covali Ion. Deși în ședința de judecată, partea vătămată Socol Ruslan a declarat că a fost convins de a investi bani în proiect doar de către Caracicovschii VI., alte persoane la acel moment în oficiu nu se aflau, solicitând de a fi apreciate critic aceste declarații deoarece acestea sunt în contradicție cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale;

- în cadrul declarațiilor date la faza de urmărire penală partea vătămată Socol Ruslan a indicat că “după argumentele impuse și demonstrații, Covali Ion împreună cu Caracicovschii Vladislav l-au convins de a investi în proiectul dat, pentru a câștiga bani, dându-i garanții că activitatea companiei este legală și că în această companie sunt înscriși foarte mulți locuitori ai ru-lui Rezina, inclusiv și reprezentanți ai organelor de drept și ai administrației publice locale”. Anume aceste declarații sunt veridice, or, declarațiile date la faza de urmărire penală sunt evenimente relatate care erau produse la acel moment recent și care corespund adevărului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței Judecătoriai Orhei (sediul Rezina) din 22.11.2019, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor

administrare o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Caracicovschii Vladislav în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, cu indicii calificativi: *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților, actului juridic nul sau anulabil ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.*

Instanța de apel în decizie a reținut declarațiile inculpatului Caracicovschii Vladislav, și a apreciat că în urma examinării probatorului administrat, a considerat a fi dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Caracicovschii Vladislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, prin prisma următoarelor probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum sunt: declarațiile părții vătămate Socol Ruslan; procesul verbal din 29.09.2017, privind examinarea profilului pe numele lui Socol Ruslan, creat pe pagina WEB a companiei Kairos; proces-verbal din 07.11.2017, privind examinarea profilului pe numele lui Caracicovschii Vladislav, creat pe pagina web a companiei Kairos, în care este reflectată informația privind contul său cu denumirea „roma.temofeev.88@mail.ru”. Prin examinare, s-a constatat că acest cont a fost creat la 13.07.2015, iar ulterior în ordine ierarhică sub acest cont au fost înregistrate numeroase conturi ale altor persoane, formând o structură de tip piramidă, care este reflectată în anexa la procesul-verbal ce cuprinde structura contului, și care corespunde cu cea de pe pagina web a companiei Kairos. La fel, prin examinare s-a constatat și mișcarea valutei interne pe contul „roma.temofeev.88@mail.ru”, care, reieșind din declarațiile părții vătămate și a învinuitului, este echivalentă cu mișcarea banilor în numerar primiți pentru înregistrarea pachetelor noi, în mod special referindu-se la transferurile efectuate pe alte conturi; proces-verbal din 23.07.2018, privind examinarea site-ului web al companiei „Kairos Planet”, pentru vizualizarea căruia a fost accesată adresa <https://kairosplanet.com/ru/compensation-plan>, de pe care au fost extrase informații privind structura ierarhică și sistemul de bonusuri în cadrul companiei în dependență de numărul participanților atrași în proiect. Anume acest sistem de bonusuri a constituit motivul de bază din care Caracicovschii Vladislav a devenit un membru activ al piramidei recrutând alte persoane, deși avea opțiunea de a rămâne un membru pasiv, adică de a acumula banii virtuali doar din propriile pachete; proces-verbal din 23.07.2018, privind examinarea sistemului informațional „ACCbS web „Registru” al Agenției Servicii Publice, prin care se constată că în Registrul de stat al persoanelor juridice lipsesc date cu privire la înregistrarea companiilor cu denumirea „Kairos Planet” sau „Kairos Technologies”; procesul-verbal din 23.07.2018, privind examinarea sistemului informațional al Serviciului fiscal de Stat, prin

care se constată că contribuabilul Caracivovschii Vladislav, în perioada anilor 2015 - 2016 nu a obținut careva venituri de la vreo companie cu denumirea „Kairos Planet” sau „Kairos Technologies” și, respectiv, nu a fost angajat al acestora; extrasele din profilul pe numele lui Caracivovschii Vladislav, creat pe pagina web a companiei Kairos în care este reflectată informația privind istoricul operațiunilor efectuate pe contul său cu denumirea „XXXXX”. În extrase este reflectată mișcarea valutei interne pe „XXXXX”, care, reieșind din declarațiile părții vătămate și a învinutului, este echivalentă cu mișcarea banilor în numerar primiți pentru înregistrarea pachetelor noi; în mod special referindu-se la transferurile efectuate pe alte conturi. Din aceleași extrase rezultă și structura complexă de tip piramidă creată de către Vladislav Caracivovschii, conturile persoanelor noi fiind aranjate în ordine descrescândă în linii, până la linia a 8-a, totodată, fiind evident și numărul mare al persoanelor înregistrate; extrasele de pe site-ul web al companiei „Kairos Planet”, cu informații referitor la modul de funcționare a companiei și la sistemul de bonusuri în dependență de numărul participanților atrași în proiect, totodată fiind reflectată și structura ierarhică a companiei. Anume acest sistem de bonusuri a constituit motivul de bază din care Caracivovschii Vladislav a devenit un membru activ al piramidei recrutând alte persoane, deși avea opțiunea de a rămâne un membru pasiv, adică de a acumula banii virtuali doar din propriile pachete; extrasele din sistemul informațional „ACCES web „Registru” al Agenției Servicii Publice, prin care se constată că în Registrul de stat al persoanelor juridice lipsesc date cu privire la înregistrarea companiilor cu denumirea „Kairos Planet” sau „Kairos Technologies”.

Apreciind argumentele apelului pe baza materialului probator al cauzei penale, instanța de apel a concluzionat că apelul acuzatorului de stat urmează a fi respins ca nefondat, întrucât în urma cercetării tuturor probelor administrate, la caz nu se regăsesc probe ce ar demonstra că infracțiunea a fost comisă în participație cu alte persoane astfel, nefiind probat-calificativul „de două persoane”, prevăzut la lit. b) alin. (2) art. 190 Cod penal motiv din care prima instanță corect a ajuns la concluzia că faptele infracționale comise de către Caracivovschii Vladislav se încadrează în prevederile la art. 190 alin.(1) Cod penal.

Reieșind din însuși declarațiile părții vătămate, Socol Ruslan, acesta a discutat despre pachetul Kairos și avantajele eventuale rezultate din procurarea acestuia, doar cu inculpatul, nu și cu alte persoane. Prin urmare, infracțiunea în speță a fost comisă de o singură persoană, deoarece latura obiectivă a infracțiunii a fost realizată de Caracivovschii Vladislav, persoana care l-a indus în eroare partea vătămată și a primit de la el bani.

Mai mult, în învinuirea formulată de acuzatorul de stat, nu este descris rolul celeilalte persoane, care se presupune că a participat cu inculpatul la comiterea infracțiunii, indicând doar că aceasta nu a fost stabilită de organul de urmărire penală.

Mai este de menționat și faptul că în privința celeilalte persoane, nu există un proces penal în curs de desfășurare, or, în prezenta cauza penală lipsește o ordonanță de disjungere a materialelor în privința celeilalte persoane nestabilite de organul de urmărire penală. În dosar se conține doar o ordonanță de disjungere a materialelor în privința lui Caracicovschii Vladislav, dintr-o altă cauză penală - XXXXX, pornită în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Reieșind din cele stabilite, instanța de apel a reținut că, motivele invocate în apel nu și-au găsit confirmare, deoarece învinuirea formulată pe cauza dată a fost probată parțial.

În același rând, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a încetat procesul penal în temeiul art. 109 Cod penal dat fiind faptul, că în ședința de judecată partea vătămată Socol Ruslan s-a împăcat cu inculpatul iar, careva pretenții materiale și morale nu are. Atât partea vătămată, cât și inculpatul în ședința de judecată și-au manifestat voința de a se împăca și a înlătura răspunderea penală pentru fapta comisă de Caracicovschii Vladislav. Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal se clasifică ca o infracțiune mai puțin gravă pentru care legea, penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 3 ani inclusiv. Astfel, prima instanță corect a conchis de a înceta procesul penal de învinuire a lui Caracicovschii Vladislav privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal din motivul împăcării părților.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Calugăreanu Vitalie, invocând prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6), 12)** Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar prin care, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- acțiunile inculpatului corect au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal;

- prin probele acumulate la urmărirea penală s-a stabilit incontestabil că inculpatul a acționat de comun acord cu alte persoane pentru a dobândi prin inducere în eroare a bunurilor altei persoane, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Socol Ruslan, care a confirmat faptul că Caracicovschi Vladislav a acționat împreună cu Covali Ion, aflându-se ambii în oficiu când i-au comunicat că compania se ocupă de comercializarea programelor care fiind instalate în calculator, compania Kairos Tehnologes își folosește o parte din memoria calculatorului;

- instanța de apel a aplicat incorect prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere improprie probelor;

- instanța de apel urma să ia în considerație declarațiile părții vătămate Socol Ruslan doar cele depuse în cadrul urmăririi penale, iar declarațiile depuse în cadrul judecării cauzei urma să fie respinse;

- instanța de apel respingând apelul procurorului nu a oferit careva motivare care ar sta la baza concluziei sale și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, cu toate că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra lor, iar nepronunțarea asupra acestora echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

6. Referința a fost depusă de către avocatul Popescu Marcel în numele inculpatului, prin care a pledat pentru respingerea recursului procurorului ca fiind inadmisibil, întrucât starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond și de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că procurorul a invocat în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*; precum și când: 12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a

respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții acuzării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile părții acuzării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că inculpatul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Totodată, Colegiul penal atestă că procurorul nu a oferit o susținere argumentată a temeiului precum că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului*, întrucât în conținutul recursului nu a fost expuse motivele concrete din apelul acuzatorului de stat asupra cărora instanța de apel nu s-a expus și nu a oferit nici o apreciere, astfel atestându-se invocarea declarativă a respectivului temei.

Cu referire la alegațiile procurorului precum că *instanța de apel urma să ia în considerație doar declarațiile părții vătămate Socol Ruslan depuse la faza urmăririi penale, iar declarațiile depuse în cadrul judecării cauzei urma fi respinse*, Colegiul penal le apreciază critic și amintește părții acuzării că potrivit art. 26 alin. (2) și (3), art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. *Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.*

Potrivit art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Astfel, Colegiul penal a stabilit că alegațiile părții acuzării din recursul declarat, de a oferi apreciere doar a unor declarații a părții vătămate și de a aprecia critic altele, nu au o fundamentare legală.

Mai mult, dezacordul recurentului cu aprecierile instanțelor asupra probatoriului administrat nu pot fi reținute, or, la etapa judecării cauzei în ordine de recurs ordinar, nu se analizează conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond și de apel care au competența de a judeca fondul cauzei.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de grad inferior de jurisdicție, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate și recalificate la faza judecării.

Totodată, Colegiul penal a constatat că la judecarea respectivei cauze penale, instanța de apel a aplicat corespunzător prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, și a cercetat toate probele, sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că de către instanța de apel nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

În ceea ce ține de temeiul invocat de către recurent și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs menționează că titularul recursului în susținerea respectivului temei a invocat precum că din declarațiile părții vătămate Socol Ruslan, fapta incriminată lui Caracicovschii Vladislav, a fost comisă de două persoane, astfel calificarea oferită de către organul de urmărire penală urma a fi menținută și de către instanța de fond.

La acest capitol, Colegiul penal reține că însăși recurentul în recurs face referire la declarațiile părții vătămate Socol Ruslan, printre care tot recurentul subliniază declarațiile următoare: „După transmiterea banilor mai discutau și înțelegea că este un termen de arendă. Cu privire la pachet a discutat numai cu inculpatul. Înțelegerea a fost doar între ei doi, i-a spus că să spună că i-a

împrumutat. A procurat două pachete de aproximativ 1700 dolari. Personal dumnealui cu altcineva nu a discutat. Nu s-au întocmit careva recipise sau contracte. L-a întrebat pe inculpat dacă este real venitul dat, el i-a răspuns că da, dar mai avea și alte surse de informații, care constatau faptul venitului.”

Mai mult, din materialele cauzei instanța de recurs stabilește că instanța de fond corect a concluzionat că partea acuzării nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că infracțiunea a fost comisă în participație cu alte persoane, iar instanța de apel la rândul său a judecat cauza prin verificarea legalității și temeiniciei hotărârii atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și cu respectarea prevederilor art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală.

Reieșind din cele stabilite, Colegiul penal atestă că, eroarea invocată de către recurent și prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu este prezentă în respectiva cauză, alegațiile în susținerea acestui temei fiind declarative și vădit neîntemeiate, iar soluțiile instanțelor de fond și de apel sunt motivate și întemeiate legal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2020, în cauza penală în privința lui **Caraciovșchii Vladislav XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 ianuarie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor